

Những bài văn mẫu tả con chó

Bài văn tả con chó số 1

Mới đây, sau khi đọc xong câu chuyện về “Hachiko - chú chó đợi chờ”, em đã vô cùng khâm phục và xúc động về đức tính trung thành của loài chó. Chó từ lâu đã trở thành người bạn gần gũi với con người trong cuộc sống. Đối với gia đình em, Luna không chỉ là một con vật nuôi thông thường. Chú là một thành viên quan trọng, một người bạn thân thiết không thể thiếu vắng.

Luna là món quà mà bà ngoại tặng em khi chú chó nhà bà sinh được 6 chú cún con vô cùng dễ thương. Nhớ ngày nào khi mới về nhà em, chú còn rụt rè và bỡ ngỡ khi phải tập làm quen với một môi trường mới. Lúc ấy, chú chó nhỏ nhất người cứ thui thủi một chỗ, ánh mắt trông thật tội nghiệp. Giờ đây, Luna đã lớn phổng phao, vẻ ngoài nhút nhát đã biến mất nhường chỗ cho sự cứng cáp và tinh nghịch.

Chú có bộ lông vàng mềm và mượt như tơ. Hai mắt tròn xoe như hai hòn bi ve, ánh lên sự nhanh nhẹn và lanh lợi. Cái mũi màu đen của chú lúc nào cũng ươn ướt. Người ta vẫn bảo khứu giác của chó vô cùng nhạy bén, quả đúng như vậy. Nhờ cái mũi ấy, chú có thể đánh hơi vô số những mùi khác nhau dù có ở khoảng cách rất xa. Hai cái tai phe phẩy trên đầu như hai cái lá mớ. Mỗi khi vui vẻ hay tò mò điều gì đó, hai tai chú sẽ vểnh lên đầy hứng thú. Còn những lúc buồn rầu hay sợ hãi, đôi tai lại sụp xuống, tiu nghỉu.

Bốn chân chú trông ngắn ngủn nhưng lại chạy rất nhanh. Em vừa cất tiếng gọi, chỉ trong giây lát đã thấy chú chạy đến bên mình. Những lần cùng em chơi đùa, chú đều vô cùng thích chí, cái đuôi đằng sau cứ xoay tròn, ngoáy tít. Luna đã trở thành một phần không thể thay thế trong cuộc sống của em. Hàng ngày, mỗi khi em đi học về đều thấy chú đứng đợi sẵn ở cổng. Vừa nhìn thấy em, đôi mắt bỗng sáng bừng lên rực rỡ, chan chứa niềm vui và hạnh phúc. Được em xoa đầu hay vỗ nhẹ, chú kêu lên những tiếng gừ... gừ... gừ sung sướng, cái đầu cứ dụi vào tay em như muốn nịnh nọt và làm nũng.

Đến tối, khi màn đêm buông xuống, cả nhà chìm trong giấc ngủ yên bình, chú lại lặng lẽ làm công việc của mình. Luna nằm ngoan ngoãn ở một góc hè, chỉ cần nghe thấy một tiếng động dù là nhỏ nhất, hai tai chú lập tức sẽ dựng đứng lên, bộ dạng đầy cảnh giác. Chú chính là người canh gác giấc ngủ, giữ gìn và bảo vệ sự bình yên cho gia đình em. Mỗi lần có khách đến, chú sẽ sửa vang ba tiếng thật to để báo hiệu. Trông dữ tợn là thế nhưng chỉ cần một tiếng quát của mẹ em là chú sẽ im bật và chạy đến quán chân mẹ.

Em hi vọng Luna sẽ gắn bó thật lâu với gia đình em. Đối với em chú đã trở thành một người bạn thực thụ, cũng có những suy nghĩ, tình cảm, cảm xúc giống như con người.

Bài văn tả con chó số 2

Trong gia đình em, bố và em rất yêu thích động vật. Đặc biệt là bố em, bố rất thích chăm sóc và nuôi những con vật nhỏ xinh. Em còn nhớ, cách đây 2 năm, sau chuyến đi công tác dài ngày, bố em đã mang về một chú chó con màu đen tuyền còn bé rất đẹp. Từ ngày ấy, chú chó trở thành người bạn thân thiết với gia đình em đến tận bây giờ.

Ngày hôm ấy, em vẫn còn nhớ em là người xung phong đòi đặt tên cho nó. Bất kỳ cái tên nào của bố hay mẹ đều bị em gạt đi và đòi đặt bằng cái tên của mình nghĩ. Bố mẹ em khi ấy cũng chỉ cười rồi đồng ý. Từ đó, chú chó nhỏ có tên là Cún - một cái tên vô cùng dễ thương.

Cún khoác lên mình một bộ lông màu đen tuyền, óng mượt và rất dày. Em rất thích xoa đầu và vuốt ve bộ lông mềm mượt ấy mỗi khi chơi đùa cùng Cún. Mỗi lần đến mùa rụng lông, ba mẹ em đều dành thời gian để cùng nhau tắm cho nó. Bố em nói làm vậy không chỉ là làm sạch bộ lông mà còn tránh để bị đám rận làm tổ trên người nó nữa. Mỗi lần tắm, Cún đều rất ngoan ngoãn hưởng thụ chứ chẳng hề bỏ chạy như con chó hàng xóm đâu.

Cún nhà em có một đôi mắt sáng có hai cái đốm trắng xinh xinh ở bên trên. Bà nội em mỗi lần lên chơi, nhìn thấy nó lại khen là Cún có mắt khôn, giữ nhà được. Mỗi lần như vậy, Cún lại nhảy lên rồi chạy vài vòng quanh sân như đang

bày tỏ niềm vui vì được khen của mình vậy. Đúng như lời bà nói, Cún trông nhà giỏi lắm. Chỉ cần thấy người lạ tới gần cổng là nó kêu lên liên tục. Nhưng nếu là khách của bố hay mẹ thì lại ngoan ngoãn nằm im trong căn nhà nhỏ của mình.

Không chỉ vậy, Cún chạy nhanh và khỏe lắm. Đôi chân trông ngắn thế mà nhanh lắm. Mới về vài ngày thôi mà nó đã sớm quen thân với mấy con chó hàng xóm. Mỗi lần cuộc thi chạy của chúng diễn ra, Cún đều là người chạy nhanh nhất, bỏ xa những con chó còn lại. Mỗi lần em đi học về, đứng từ xa đã thấy Cún đứng chờ ở ngoài cổng rồi. Chỉ cần nghe thấy tiếng em gọi là ngay lập tức nó vẫy đuôi mừng rồi rít ròi.

Cún rất thích được em vuốt ve và nựng má. Mỗi lần như vậy, nó lại lim dim mắt nằm ngoan ngoãn, cái đuôi vểnh lên vẫy ròi rít. Mỗi lần đến giờ ăn cơm, mẹ chỉ cần gọi tên là nó ngoe nguẩy cái đuôi, chạy thật nhanh đến bên bát cơm mẹ mang đến như kiểu ai đó sẽ giành mất khẩu phần của nó vậy. Nó ăn rất ngoan, rất khéo không để rơi bất cứ một hạt cơm nào ra ngoài đất. Vì thế mà mẹ rất thích cho nó ăn bởi không cần phải quét dọn cơm thừa.

Em rất yêu quý Cún. Nhờ có Cún mà nhà em luôn an tâm không lo bị trộm cắp. Em mỗi ngày sẽ chăm sóc nó cẩn thận để nó khỏe mạnh và chóng lớn.

Bài văn tả con chó số 3

Từ khi còn bé, em đã rất yêu thích các loài động vật, đặc biệt là những loài động vật nuôi ở trong nhà. Chính vì biết em thích nuôi nên hè năm ngoái, khi về quê thăm ông bà ngoại, ông bà đã tặng cho em một chú chó con rất đáng yêu. Em đã đặt tên cho nó là Đốm.

Em vẫn còn nhớ lần đầu nhìn thấy Đốm, nó nhìn em bằng ánh mắt sợ hãi và phòng bị, như thể em sẽ là người xấu bắt nó đi vậy. Những ngày ở dưới quê, ngày nào em cũng tìm Đốm chơi cùng, dần dà nó đã bắt đầu quen thân với em hơn. Đốm thân với em lắm, thân đến mức ngoại trừ em ra, ai nó cũng không chịu theo, ngay cả bà ngoại – người hay chăm sóc cho nó nhất nó cũng không

chịu lại gần. Em xuống bếp, chú cũng xuống bếp, em lên phòng, chú cũng lên phòng.

Em rất thích được bế Đốm lên, ngắm đôi mắt to tròn của chú. Đôi mắt ấy dường như biết nói vậy. Em vẫn nhớ khi Đốm leo đẹo đi theo em, em đã bế nó lên, nhìn vào đôi mắt của Đốm và cảm giác như nó đang muốn nói điều gì đó vậy. Khi ấy, em đã cười thật tươi và nói với Đốm rằng: “Nhóc muốn gì thế? À, muốn làm quen với chị hả?” Khi đó, Đốm như hiểu lời em nói là kêu lên liên tục như đồng ý vậy, cái đuôi nhỏ vẫy qua vẫy lại có vẻ vui lắm.

Em liền tiếp tục cứ thế mà trò chuyện với chú. Khi ấy, em mới nhận ra là Đốm khá đặc biệt. Nó sở hữu một bộ lông màu đen, bên trên có những đốm trắng nhỏ xinh xinh, nên em đã đặt tên cho nó là Đốm. Bộ lông mềm mượt, sờ rất thích tay. Cái đầu nhỏ, trông giống như một cái yên xe đạp vậy. Hai tai lúc nào cũng dựng đứng như đang nghe ngóng điều gì đó. Bộ ria mép vênh lên trông giống như của một chú hổ con, càng tăng thêm nét đáng yêu cho Đốm.

Cái mũi thì thật kì lạ, lúc nào cũng ướt như người bị cảm cúm. Thời gian thoáng cái trôi qua, thế mà mùa hè cũng đã kết thúc, em cùng bố mẹ mang theo Đốm trở lại thành phố. Lúc này, Đốm đã lớn hơn được một xiu rồi. Ngồi trên xe, nó cứ tò mò dùng hai chân trước bám lên ô cửa kính, ngạc nhiên nhìn cảnh vật hai bên đường lướt qua nhanh vun vút, thi thoảng lại sủa một tiếng gâu gâu.

Khi về đến nhà em, chỉ trong một ngày mà Đốm đã quen được cách sắp xếp đồ đạc trong nhà mà thỏa thích đùa nghịch. Vậy mà thấm thoát đã hơn một năm trôi qua, Đốm đã lớn hơn nhiều rồi. Nó đã có thể trông nhà cho gia đình em. Không chỉ vậy, thi thoảng Đốm còn có thể bắt chuột nữa đấy! Những lúc em đi học về, chỉ mới thoát nhìn thấy em ở đầu ngõ là nó đã vui mừng chạy nhanh đến chỗ em, nhảy chồm hai chân trước lên bắt tay em, tỏ vẻ thân mật mừng em về.

Khi màn đêm buông xuống, trong khi cả gia đình em đang đánh một giấc ngon lành sau một ngày làm việc mệt nhọc thì Đốm vẫn thức, nằm yên trong căn nhà gỗ nhỏ bố em làm riêng cho nó, canh giấc ngủ cho cả nhà. Khi có khách lạ,

Đốm nhe hai hàm răng thật dữ tợn, sửa “gâu, gâu” làm cho ông khách nào cũng phải sợ. Thế mà bố em chỉ vừa mới gọi một tiếng là đã im bật ngay.

Thường ngày, khi Đốm ăn cơm thì khỏi phải chê! Nó ăn ngoan lắm, cũng chẳng gây ra tiếng động bao giờ. Lần nào ăn xong, Đốm cũng liếm lại bát cơm một lần nữa để kiểm tra chắc chắn rằng là nó không bỏ sót hạt cơm nào. Em quý chú chó dễ thương của em lắm! Những lúc rảnh rỗi, em thường cùng nó chơi đùa, chơi chán rồi, em lại đưa Đốm đi tắm rửa sạch sẽ. Em sẽ chăm sóc cho Đốm cẩn thận để nó nhanh lớn và ở cùng với gia đình em thật lâu.

Bài văn tả con chó số 4

Ôi! Tuyệt quá! Em reo lên khi thấy mẹ đem về một chú chó thật dễ thương. Em vội ẵm chú vào phòng. Sau một hồi suy nghĩ, em đã đặt cho chú cái tên là Văn Đen.

Khi mẹ mới đem về, Văn Đen sợ hãi, lúc nào cũng nép trong vách tường. Thế mà chỉ vài ngày sau, chú đã lân la làm quen với em, em xuống bếp, chú cũng xuống bếp, em lên phòng, chú cũng lên phòng. Nhìn vào đôi mắt Văn Đen, em thấy nó như đang ước muốn một điều gì thì phải? Em liền bế nó lên, nói nựng: “Muốn làm quen với anh hả? Chú mình! Được thôi, từ nay chú có tên là Văn Đen, chịu không?”. Văn Đen liền phe phẩy cái đuôi như đồng ý với cái tên thật dễ thương của mình.

Chú chó này có một bộ lông màu nâu xen kẽ trắng, có hình dáng như một con thạch sùng, được người đời gọi là tứ túc mai hoa. Cái đầu nhỏ nhắn, trông giống như một cái yên xe đạp. Hai tai lúc nào cũng dựng đứng như đang nghe ngóng một điều gì. Đôi mắt Văn Đen lộ vẻ ngây thơ, nhưng ban đêm, đôi mắt ấy xanh ngời giúp chú có thể nhìn rõ mọi vật. Bộ ria mép vênh lên trông giống như của một chú hổ con.

Cái miệng thoạt nhìn có vẻ hiền lành, nhưng khi chú gầm lên, những chiếc răng nanh hiện ra trông dữ tợn như một con ác thú. Cái mũi thì thật kì lạ, lúc nào cũng ướt như người bị cảm cúm. Chùm lông đuôi xù xì, xoắn thành hình chữ o, phe phẩy khi vui vẻ, duỗi ra khi buồn rầu. Những lúc em đi học về. Mới thoạt

nhìn thấy ở đầu ngõ, chú đã vui mừng nhảy chồm hai chân trước lên bắt tay em, tỏ vẻ thân mật. Khi màn đêm buông xuống, cả gia đình em đang đánh một giấc ngon lành sau một ngày làm việc mệt nhọc. Nhưng chú vẫn thức, vẫn đứng đó, canh giấc ngủ cho cả nhà.

Đặc biệt là khi có khách lạ, chú nhe hai hàm răng thật dữ tợn, sửa “gâu, gâu” làm cho ông khách nào cũng phải sợ. Thế mà bố em chỉ vừa mới gọi một tiếng là chú im bất ngay. Tuy là chó nhưng chú cũng rất ghét chuột. “Chíp, chíp” đấy, một con chuột to gan đang đi trước mõm chú đấy. Con chuột xấu số, không biết Văn Đen đang tức giận, vẫn vô tư nhấm nháp từng hạt thóc ngon lành. Bỗng “ào” một cái, chú chuột đã nằm gọn trong móng vuốt của Văn Đen. Thực ra chú ta chỉ định hù dọa con chuột nhỏ bé. Nhưng vì vồ quá mạnh nên con chuột thảm thương đã ngoẻo tự bao giờ.

Thường ngày, khi ăn cơm với chú thì khỏi phải chê! Chú ăn lia lịa, ăn không kịp nuốt, em vừa mới ăn được có nửa chén cơm mà chú đã dọn sạch cả cái xoang to. Ăn xong chú còn liếm lại thật kỹ như thể không để cho một hạt cơm nào còn sót lại, trông mới dễ ghét làm sao! Hình như chú thích em lắm! Khi em xem ti vi, chú hay đến bên em dụi dụi vào chân như muốn em vuốt ve bộ lông mềm mại hay nựng nịu với chú một tí.

Em quý chú lắm! Những lúc rảnh rỗi, em thường cùng chú chơi đùa không biết chán. Vào những lúc đó, mọi phiền toái trong đầu em đều tan biến. Văn Đen của em là như thế đó. Khôn ngoan và thật đáng yêu!

Bài văn tả con chó số 5

Đô Đô là chú chó thật đáng yêu! Đó là món quà bố tặng em vào sinh nhật thứ tám. Đô Đô là giống chó Bichon, giống chó mà em thích nhất. Chú khoác trên mình bộ lông đen óng. Những sợi lông xoắn tít như những sợi mì tôm. Mỗi lúc cuộn tròn trong vòng tay em, trông chú chẳng khác gì một cuộn len cả.

Đôi mắt to tròn như hai hòn bi ve. Cái tai của Đô khá dài lúc nào cũng lúc lắc trông thật là ngộ nghĩnh. Cái mũi nhỏ xíu và lúc nào cũng ươn ướt. Nó đi đứng

Đề thi, tài liệu học tập: <https://vndoc.com/>

nhẹ nhàng và chạy rất nhanh. Sáng sáng, Đô Đô giỡn với chú mèo tam thể trên sân. Thấm mệt, chú trèo lên thêm, lim dim ngủ.

Những lúc em đi học về, chú lại chạy ra tận cổng đón em, cái đuôi lại vẫy vẫy như chào mừng như muốn nói “A! Cô chủ đã về rồi, ra chơi với tôi nào”. Đối với em, Đô Đô không chỉ là người bảo vệ cho ngôi nhà bé nhỏ của em, mà còn là một người bạn thân thiết để em có thể chia sẻ mọi nỗi buồn, niềm vui, cũng là một người em trai hay làm nũng chị. Em rất yêu quý chú chó Đô Đô của mình.

Tham khảo các bài văn mẫu lớp 4, 5:

<https://vndoc.com/van-mieu-ta-lop-5>

<https://vndoc.com/van-mieu-ta-lop-4>